

Skattelovskommissionen bemærkede herom, at der syntes at være god grund til at bringe vor lovgivning i højere grad på linie med udlandets lovgivninger på dette område, og fremhævede i denne forbindelse, at det under forhandlinger med andre stater om indgåelse af dobbeltbeskatningsaftaler ofte volder vanskeligheder, at vore regler på disse punkter ikke var overensstemmende med den kontraherende stats lovgivning, således at gensidighed ikke kunne etableres.

Da det må anses for naturligt, at den danske skattelovgivning beskatter udlændinge i samme omfang som andre lovgivninger i almindelighed gør det — navnlig forsåvidt angår aktieudbytter fra herværende selskaber til udenlandske aktionærer —, og da de hermed forbundne administrative foranstaltninger ikke i højere grad her i landet end andetsteds skulle være til hinder for indførelsen af en sådan beskatning, har man i lovforslagets afsnit II foreslået beskatning af aktieudbytter og visse andre indtægter, der her fra landet tilflyder udlændinge, indført i form af en beskatning ved kilden, altså ved indeholdelse i forbindelse med indtægtens udbetaling.

Skatten er foreslået pålignet med 25 pct.

XI.

Gifte kvinders selvangivelse og ansvar.

Spørgsmålet om hustruens medvirken ved indgivelse af selvangivelse har i de senere år gentagne gange været fremdraget i den offentlige debat.

Der er i bemærkningerne til forslaget § 161 gjort nærmere rede for spørgsmålets behandling i skattelovskommissionens forslag, i den af finansministeren under 24. april 1952 afgivne redegørelse til rigsdagen og i martsforslagets § 118, stk. 6—10. Sidstnævnte forslag gik ud på, at enhver gift kvinde, der ønskede det, skulle kunne indgive sin egen selvstændige selvangivelse, hvad enten hun havde selverhverv eller ej, og at hendes selvangivelse, som hun — og hun alene — havde det fulde ansvar for, skulle omfatte de indtægter og den formue, som hun havde rådigheden over i henhold til lovgivningen om ægteskabets retsvirkninger. Undladelse af at indgive rettidig og behørig selvangivelse skulle medføre de sædvanlige virkninger heraf for hendes indtægt og formue, medmindre manden havde selvangivet på begges vegne og dette udtrykkelig fremgik af hans selvangivelse.

Efter forslaget skulle hustruen hvert år fremsætte begæring om at selvangive for vedkommende skatteår.

Som anført i bemærkningerne til nærværende forslags § 161 anser man det for at være *den principielt rigtige løsning* af spørgsmålet om hustrus selvangivelse, at mand og hustru *altid skal indgive hver sin selvangivelse*, og man har i overensstemmelse med dette synspunkt i § 161, stk. 6, foreslået, at finansministeren efter indstilling fra ligningsrådet skal kunne pålægge en almindelig pligt for gifte kvinder til at indgive selvstændig selvangivelse under eget personligt ansvar. Man har været betænkelig ved allerede nu at foreslå en sådan generel obligatorisk ordning, og forslaget er derfor udformet således, at hustruen altid kan indgive egen selvangivelse, når hun fremsætter begæring herom, *at manden ligeledes altid kan forlange*, at hustruen skal indgive sin egen selvangivelse — hvorved han kan frigøre sig for ansvar med hensyn til oplysninger om hendes indkomst og formue —, og at der, når denne ordning er indarbejdet og såfremt ligningsrådet går ind for det, af finansministeren kan pålægges alle gifte kvinder pligt til at indgive deres egen selvangivelse.

I modsætning til martsforslaget har hustruens begæring om at indgive egen selvangivelse *virkning, indtil den tilbagekaldes*. Samme virkning har mandens begæring.

Har hustruen indgivet *rettidig* selvangivelse, skal hun efter forslagets §§ 215 og 228 *altid have sin egen skattebillet* vedrørende sin del af den samlede skat.

De i kapitel 16 foreslåede ansvarsbestemmelser for hustruen er i overensstemmelse med martsforslaget.

XII.

Skatternes opkrævning,

Indkomst- og formueskatten til staten opkræves nu for personers vedkommende normalt i 4 rater. Opkrævningen sker ved kommunernes foranstaltning, og der kan af finansministeren efter ansøgning tillades anvendt en anden opkrævningsordning (i 10 rater eller i 8 rater); sådanne særlige ordninger anvendes i København og nogle større kommuner.

Selskaber m. v. erlægger hele skatten på een gang; for deres vedkommende sker opkrævningen af den ordinære skat ved kommunernes foranstaltning, medens den overordentlige skat ind-